

ชื่อเรื่องการวิจัย ผลการพัฒนาความสามารถทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ ของนักเรียน
พิการซ้อนโดยใช้กล่องกิจกรรมแพทย์แผนไทยพื้นฟูเพื่อน้องพิเศษ

ชื่อผู้ศึกษา นางสาวสุนิสา หมีทองหลาง

นางสาวดุสิตา คำมีสินนท์

สถานศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก นักเรียนพิการ ซ้อน เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้นวัตกรรม ที่มีความบกพร่องสำหรับเด็กพิการซ้อน ก่อนและหลังการสอน โดยใช้กล่องกิจกรรมแพทย์แผนไทยพื้นฟูเพื่อน้อง (พิเศษพิการซ้อน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนพิการซ้อนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวร่วมกับความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์ การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วยบริการท่าเรือ และหน่วยบริการลาดบัวหลวง จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 ราย เลือกเฉพาะแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกผลการใช้ นวัตกรรม แบบประเมินการเคลื่อนไหวแพทย์แผนไทย แบบประเมินทักษะกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อ มัดเล็ก นำผลมาวิเคราะห์โดยใช้การเปรียบเทียบหลังการใช้นวัตกรรม จำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง ประเมินทุกๆ 1 เดือน เดือนละ 1 ครั้ง

ผลการศึกษาการพัฒนาความสามารถทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กและ กล้ามเนื้อใหญ่ ของ นักเรียน พิการซ้อนโดยใช้กล่องกิจกรรมแพทย์แผนไทยพื้นฟูเพื่อน้องพิเศษ โดยประกอบด้วยกิจกรรม 1. ยาง ยืด พิซิต สุขภาพ 2. ท่าฤๅษีตัดตน 7 ท่าใบหน้า 3. นับ 1-10 4. แยกสีเม็ดกระดุม 5. ยางยืดบันไดงู 6. ตาราง เก้าช่อง โดยกิจกรรมที่กล่าวมาเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทักษะการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อใหญ่และ กล้ามเนื้อเล็ก ใช้นวัตกรรมเดือนละ 2 ครั้ง จำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง และประเมินประเมินทุกๆ 1 เดือน เดือน ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 3 เดือน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก ที่ดีขึ้น โดยสามารถยืน อิสระด้วยขาสองข้างได้ สามารถเดินได้โดยไม่มีผู้ช่วยเหลือได้หลายก้าวมากขึ้น สามารถ เอื้อมมือหยิบสิ่งของหรือ ตักอาหารทานเองได้หลายคำมากขึ้น สามารถดูดน้ำจากหลอดได้โดยมีน้ำรั่วออกจาก ปากเล็กน้อย ส่วนในเรื่องของการประเมินด้านแพทย์แผนไทยนักเรียนมีองศา การเคลื่อนไหว กำลังและแรงที่ เพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากการวิจัยยังพบอีกว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือของ ผู้ดูแล หรือผู้ปกครองเป็นสำคัญที่คอยส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียนไม่ใช่เพียงเฉพาะครูที่คอยส่งเสริม พัฒนาการเรียนรู้ แต่ครอบครัวหากให้ความร่วมมือสนับสนุนนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้ก้าวหน้า มากยิ่งขึ้น